

pedobaade, fordi det vilde være altfor kostbart og farligt under de mange Øvelser i forskellige Lande, som der henbises til. Men heldigvis er der ved Forsøg med forskellige Revolverkanoner, som ere blevne udførte i Holland for saa Nar siden, fulgt en meget praktisk Fremgangsmaade til Belysning af Revolverkanonerens Virkning overfor Torpedobaade. Man beklædte en saadan Torpedobaad med Pantser, saa at hverken Mandskab, Maskiner eller selve Skroget vare udsatte for at tage Skade, og lod saa Baaden trænge ind paa et Fartoi, der var saaledes lagt, at det uden Vanskelighed kunde beskyde Torpedobaaden, og Resultatet var, at hele Kommissionen udtalte, at det havde været umuligt under vanskelige Krigsforhold for denne Torpedobaad at komme saa nær, at den havde kunnet udsende sin selvbevægende Torpedo, og det blot, fordi den blev beskydt af et Par Mitralleuser. Dette er kun en enkelt Antydning, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette store Spørgsmaal, medmindre jeg bevæges dertil fra anden Side. For at komme tilbage til Hovedmomentet i Udvalgets Udtalelse, skal jeg atter bemærke, at de Stibe, Regjeringen foreslaar at anskaffe i de kommende Iybs Nar, ere allesammen Repræsentanter for en Retning, der følges hele Europa over, og at især en af dem, Krydsferen, er Repræsentant for det Nyeste af det Nye; men det er en Selvfølge, at der under saa bevægede Tider i Stibsbbygningen som de nuværende kan opstaa nye Tanker, nye Maader at løse Opgaven paa, nye Veie, ad hvilke man kan sikre sig imod Torpedobaadens Angreb. Alt dette maa Udviklingen afgjøre, og derfor har Udvalget været fuldstændig enig om, at det maa forudsættes, at der gives Regjeringen en vis Frihed med Hensyn til Bevillingerne, saaledes at den kan afsnappe noget paa det ene Skib til Fordel for det andet. Dette er i Hovedtrækkene Udvalgets Stilling til Spørgsmaalet. Jeg skal nu, da jeg har mærket, hvor lidet det interesserede ærede Medlemmer, ikke opholde mig længere ved Spørgsmaalet, men kun slutte med at fremhæve, at Udvalget har overveiet, om det ikke vilde være forrett i Lighed med, hvad der er sket for Kjøbenhavns Besættning mod Landssiden, at foreslaa en begrændset Frist for denne Udvikling af Flaaden. Hvor meget end Flaadens nuværende Tilstand kunde tale derfor, hvor ønskeligt det end i forskellige Retninger kunde være, har Udvalget ikke gjort det, for en Del af Hensyn til forskellige praktiske Grunde, men først og fremmest ledet af Ønsket om, at en saa stor Del af disse

ny Anskaffelser som muligt maatte komme den indenlandske Industri til Gode.

Damestjold: Da jeg ikke selv er jagthyndig, skal jeg ikke omtale de maritime Detailler i selve Lovforslaget, men da jeg nærer en varm Interesse for Flaaden, vil jeg gjerne lægge et godt Ord ind for den og anbefale alle Thingets ærede Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag. Den danske Flaade har en saa overordentlig smuk Fortid, den danske Sømand har overalt, hvor der er givet ham Veilighed dertil, udmærket sig i saa høj Grad ved sin Dygtighed, sit Mod og sin Dødsforagt, at ingen anden Flaade og Sømandsstand har overgaaet den deri. Som Exempler skal jeg nævne fra den nyere Tid Kampen ved Helgoland, hvor den danske Flaade jog den fjendtlige paa Flugt og, hvis den ikke var bleven standset ved neutralt Territorium, efter menneskelig Beregning vilde have delvis eller helt tilintetgjort den. Jeg skal minde om Slaget paa Rheden, hvor efter Digterens Ord „danske Grævlingehund bed an alt mod den engelske Dogge“, og Kampene med Sverige under Tordenstjold og Niels Suel. Men naar saaledes den danske Flaade har en saa overordentlig smuk Fortid, er det en blodig Synd at nægte de Midler, som behøves, for at den kan hævde sit Renomme, og det er en blodig Synd mod de Mænd, som Intet ønske hellere end at vove Liv og Blod for Fædrelandets og Flagets Ære. Lidt Haab har jeg ogsaa om, at Lovforslaget kan gaa igjennem, og jeg støtter det derpaa, at den danske Flaade har altid været det danske Folks Stolthed, og den danske Sømand har altid været dets hjæreste Søn. Matrosen har ved sin hjærve Humor og ved sin legende Dødsforagt altid spillet en saadan Rolle, at han er bleven Nationens hjæreste Søn, og sin hjæreste Søn nægter man jo ikke gjerne et billigt Duffet, navnlig naar det er mindst ligesaa meget i Ens egen Interesse som i hans. Med disse Par Ord skal jeg paa det Varmeste anbefale alle Thingets ærede Medlemmer at stemme for det foreliggende Forslag.

Marineminiisteren (A. v. N.): Jeg kan selvfølgelig fatte mig meget kort, da jeg har været i det heldige Tilfælde baade hos det samlede Udvalg og hos ærede Talere her i Thinget at have vundet fuld Tilslutning, og jeg vil derfor ogsaa for mit Vedkommende indskrænke mig til at sige et Par Ord med Hensyn til Spørgsmaalet om Torpedofartøier, hvor jeg for Resten omtrent synes at